

[Holstein.]

ved en stadig Fortsættelse af den nuværende Valutapolitik?

Tror den højtærede Udenrigsminister, at Betydningen af en Tilpasning mellem Udgifts- og Indtægtsniveauet i hele det erhvervende Samfund, den Betydning, det vilde have til Genskabelse af Landbrugets Rentabilitet gennem valutapolitiske Midler at faa udjævnet denne Modsætning, den Spænding, som der stod forleden Dag i „Berlingske Tidende“s økonomiske Leder, tror han, at denne uhyre haandgribelige og indlysende Fordel, som vi selv har det i vor Magt at tilvejebringe, opvejes ved, hvad vi med Rimelighed kan vente af toldpolitiske Indrømmelser fra Englands Side for dansk Landbrugseksport, saaledes som hele den toldpolitiske Stilling nu ligger mellem England og dets Dominions?

Jeg tror det oprigtig talt ikke. Men dersom det ikke kan antages at være Tilfældet, var det saa dog ikke snart en Op-gave for det danske Diplomati at forsøge at fjerne den Fiktion, eller i hvert Fald opgive at opretholde den her i Landet — jeg er slet ikke sikker paa, at den eksisterer i England, som den eksisterer her i Landet —, at en ændret Valutapolitik her i Landet vilde skade det engelske Imperiums erhvervsøkonomiske Interesser og den engelske Farmer i Konkurrencen med den danske. I førstnævnte Henseende er der overhovedet ikke Tale om nogen skadegørende Virkning, i sidstnævnte er der ikke alene ikke Tale om nogen skadegørende Virkning, tværtimod, der er al Sandsynlighed for, at det vil betyde en Lettelse og Aflastning for den engelske Farmer.

Derfor synes det mig, at hvis det er overmaade problematisk, hvad den højtærede Udenrigsminister kan opnaa efter Ottawa paa det toldpolitiske Omraade for den danske Landbrugseksport, er det saa meget vigtigere at faa fjernet den Fiktion, at en Ændring i vor Valutapolitik skulde skade rimelige engelske Interesser. England har selv benyttet sin suveræne Statsbeføjelse til at ændre sin Valutapolitik i Overensstemmelse med sine velforstaaede erhvervsøkonomiske Interesser. Mon nogen i England vil bestride, at et lille Land som Danmark, hvis økonomiske Vanskeligheder paa Erhvervsomraadet er mange Gange større end Englands, ikke skulde være berettiget til det samme; ikke skulde kunne gøre det samme uden at blive mødt med toldpolitiske Repressalier fra Englands Side? Mon ikke England nu har gennemført for en Tid frem, hvad der kan være Tale om af toldpolitiske

Foranstaltninger til Fordyrelse af Fødevarer for den jævne engelske Forbruger? Mon der er Tale om i større Omfang overfor Englands største Importør af Fødevarer at gaa til nævneværdig yderligere Toldforhøjelser, fordi den danske Regering fandt det nødvendigt af den haarde Nød, paa Grund af indre økonomiske Tilstande at lempe sin Valutapolitik? Jeg tror det ikke. Jeg tror, at den højtærede Udenrigsminister gør det danske Erhvervsraad og det danske Landbrug i Særdeleshed en saae daarlig Tjeneste ved vedblivende krampagtigt at ville opretholde den Fiktion, at den hidtil førte mekaniske Valutapolitik er en erhvervsøkonomisk Nødvendighed for Danmark af Hensyn til Danmarks udenrigske handelspolitiske Interesser.

Saa vender jeg mig til Slut til det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen. Jeg synes, det var tragisk at høre det ærede Medlem forleden i sin Ordførertale skyde den jydsk Hedehusmand og de Kaar, han lever og virker under, frem som et lysende Eksempel til Efterfølgelse i disse økonomisk vanskelige Tider. Det er jo ikke mange Aar siden, at det ærede Medlem som Ordfører for Socialdemokratiet socialiserede Rigdommene her i Landet. Nu socialiserer det ærede Medlem de jydsk Hedehusmænds Forarmelse. Nu skal de holdes frem, deres Vilkaar og Leve-maade skal holdes frem som Eksempel til Efterfølgelse. Ja, jeg maa nok spørge: For hvem? Er det for de socialdemokratiske Arbejdere, der endnu har Beskæftigelse og har større Realløn og dermed større Købe- evne end nogen Sinde, siden Parikronen blev gennemført? Eller er det for de Tjenestemænd i Kommune og Stat, for hvem akkurat det samme er Tilfældet? Eller er det for de arbejdsløse, som kun faar det nødvendige til at eksistere for, men har Tag over Hovedet og ikke sulter og heller ikke spilder deres Arbejdskraft ved at arbejde uden at faa Løn? Er det dem, Hedehusmanden skal holdes op til Eksempel for? Ja, for saa vil det jo sige, at de, foruden kun at faa det allernødvendigste til Livets Ophold, endvidere skulde arbejde gratis i 10 Timer daglig gennemsnitlig og alligevel have Udsigt til af Pengeinstitutter, Kreditinstitutter at blive sat fra Hus og Hjem naar som helst. Nej, den danske Hedehusmands og den danske Bondes økonomiske Vilkaar i Øjeblikket er saa tragiske, saa opværende uretfærdige, materielt og moralsk, for en stor Del som Følge af den Politik, der føres af en Regering, som ikke — udover den Camouflage, der hed Krisehjælp til den højtærede Indenrigsminister i Fjor — løfter